

(iv) w kwocie, jaką Sąd uzna za właściwą w celu naprawienia szkody niefinansowej podnoszonej przez senatora Georgiasa;

(v) odsetek w wysokości 8 % rocznie od powyższych kwot lub odsetek w innej wysokości, jaką Sąd będzie mógł przyznać;

— jeżeli Sąd uzna to za konieczne oraz w zakresie, w jakim uzna to za konieczne — zarządzenie przeprowadzenia środków dowodowych w celu ustalenia wysokości szkody poniesionej przez skarżących;

— obciążenie Komisji lub Rady kosztami poniesionymi przez skarżących w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi, mającej na celu uzyskanie od Unii Europejskiej odszkodowania w trybie odpowiedzialności pozaumownej, strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, w którym podnosi się

— następujące bezprawne działania związane z przyjęciem rozporządzenia Komisji (WE) nr 412/2007 z dnia 16 kwietnia 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 101, s. 6)

(i) oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych połączony z naruszeniem praw do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej;

(ii) nadużycie władzy;

(iii) naruszenie praw do obrony przy przedłużaniu zamrożenia funduszy

2) Zarzut drugi, w którym podnosi się

— że poniesiona szkoda obejmuje:

(i) utratę konkretnych okazji handlowych w związku z ekstraterytorialnym stosowaniem środków w postaci zamrożenia funduszy wobec wszystkich zainteresowanych osób prowadzących działalność w Unii Europejskiej;

(ii) osobisty stres w wyniku ewentualnych strat handlowych w Unii Europejskiej;

(iii) straty wynikające z zastosowania tego rozporządzenia wobec senatora Georgiasa w maju 2007 r. oraz przy przedłużeniu obowiązywania tego rozporządzenia, powodujące szkody finansowe i niefinansowe w związku z wykluczeniem go z terytorium Unii Europejskiej oraz objęciem zamrożeniem funduszy.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — CHEMK i KF przeciwko Radzie

(Sprawa T-169/12)

(2012/C 165/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMIK) (Czelabińsk, Rosja) i Kuzneckie ferrosplawy OAO (KF) (Nowokuźnieck, Rosja) (przedstawiciel: adwokat B. Evtimov)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 60/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do środków antidumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji (Dz.U. L 22, s. 1), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

— instytucje naruszyły art. 11 ust. 9 w związku z art. 2 ust. 12 „rozporządzenia podstawowego”⁽¹⁾ ze względu na to, że nie ustaliły kwoty marginesu dumpingu dla skarżących. Ponadto, lub alternatywnie do powyższego zarzutu, instytucje naruszyły prawo i przekroczyły przyśługujący im zakres uznania w zakresie oceny na przyszłość na podstawie art. 11 ust. 3 ze względu na to, że dopuściły, by ustalenia na temat trwałego charakteru zmienionych okoliczności zostały włączone do ustaleń dotyczących dumpingu, spowodowały sformułowanie błędnych wniosków w przedmiocie zmienionego marginesu dumpingu w przeglądzie okresowym i rozszerzyły zakres analizy kontynuacji dumpingu, tak że obejmowała/miała wpływ na ustalenia dotyczące marginesu dumpingu. Wreszcie instytucje naruszyły prawo skarżących do obrony w odniesieniu do dumpingu ze względu na to, że nie ujawniły ostatecznego obliczenia dumpingu skarżącym.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że:

— instytucje popełniły oczywisty błąd w ocenie uznając, że w odniesieniu do ceny eksportowej skarżących należało dokonać dostosowania kosztów SGA i zysku RFAI oraz dokonując związanego z tym ustalenia, że skarżący i RFAI nie stanowią jednego podmiotu gospodarczego.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że:

— instytucje naruszyły art. 11 ust. 3 akapit trzeci lub popełniły oczywiste błędy w ocenie uznając, że nie nastąpiła trwała zmiana okoliczności w odniesieniu do zmniejszonego marginesu dumpingu skarżących.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (Dz.U. Dz 343, s. 51)